THEOLOGISCHE SAMMELHANDSCHRIFT

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh. Seite 106v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31254
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">

212

cuetur. Propterea autem necessaria
nobis est discretio. ut nō ceto se
quamur omnem impetū zeli uri
qui nos ad altitudinem perfectionis
impellit. neq; supergrediamu
ri mensuram uirtutis ure la
boribus; immoderatis. Multi imp
sumptione spe sui ambulan
tes. uirtā suam immia afflictio
ne extinxerunt et perierunt
inadiuentionib; suis. Multi me
suram suā excedentes. humanū
intellectū insemetipsis subuer
terunt. et inutiles facti sunt
et similes iumentis insipienti
bus. Multi p immoderatas fati
gationes intedium adducti s.
et elanguit uirtus eorū et abie
runt retrorsum. et reuoluti s
ad uoluptates carnis. factiq; s
inderisionē spiritib; nequā. Bo
na est uexatio carnis. quia ad
uersat concupiscentiis immun
dicie. s; si mensuram exuperet
inutilis est quia suffocat deuo
tionē cōtemplationis et lumen
eius extinguit. Ppter hoc mentio
homo fragilitatis tue ut caute
gradiaris uiua dura quā ingres
sus es et patienter agas infesti
uationē tua ne ruinā patiaris.
Vtige incōsilius sapientiū cune
tos labores tuos non impropio
sensu et nō cōfundaris inextru
tuo Vinatore celi te tentes. sic
qui incaute sui curam abiciūt
et haben fiducia quod inuisibiliā
ineis potentia dni secundum dies
antiquos. Adh sume tibi erudien
tem ad disciplinā cōtemplationis
quā adnō annuntiauit et cōsolare
abiectione tua inea.

Cōsidentibus nobis inea
petolio ad audiendam lectio
nem regule infestuitate sce ma
rie magdalene aliquit coram me
dns meus et pseuēte sermonem
cōgruo fine cōpleuit dicens. Ve
adtende o homo qui insolitudine
uitam ducere elegisti et uoluptā
tib; seculi renuntiasti qualem
afferas fructū. Sunt enim aliq
hominum qui plus amant soli
tudinē ppter libertate ppe uolun
tatis quam ppter fructum boni
opis. Quod si in bono perseuera
ueris cōdonabit tibi dns qd oculus nō uidit nec auris audiuit
nec in cor hois ascendit. Qd uos
pitare dignet q. uiu. et r. d.

Cum esset festiuitas beati ia
cobi apli in prima uespera
apparuit angelus dni coram me.
fecq; ttaq; sicut suggesserat mi
hi cōscriptor sermonū uiq; ac
petii abeo. ut titulum qui inca
pite libri huius scribendus est
pnuntiare dignaretur. Cui con
tinuo peticioni mee assentiens ait.

Hic est liber uiae dei
qui annuntiatus e abange
lo dei altissimi elisabet ancille
dei uiu. in quinto uisitationis
eius. in quo uisitauit eā spe dni